

Geachte heer Grapperhaus,

De Piratenpartij Nederland, vanaf nu te noemen PPNL, maakt zich ernstige zorgen over de voorgenomen Wet Regulering Sekswork. Hoewel wij uw zorgen over mensenhandel en geweld tegen sekswerkers delen, vrezen wij dat deze wet bij aanneming een averechts effect zal hebben en zal leiden tot juist meer stigma en geweld tegen sekswerkers. Wat typerend is voor dit wetsvoorstel is de framing van het beroep 'sekswerker'. Zo wordt in de memorie van toelichting slechts 27 keer het woord 'sekswerker' gebruikt en maar liefst 47 keer het woord 'mensenhandel'. Dit laat al duidelijk zien dat dit wetsvoorstel zal zorgen van verdere stereotypering van sekswerkers en de situatie niet zal verbeteren.

Een van de kernpunten van de wet is de registratie van sekswerkers. De recente evaluatie van het 'Prostitutionsschutzgesetz' in Duitsland laat zien dat een dergelijke registratie niet werkt: slechts 15% van de sekswerkers heeft zich bij verplichte registratie laten registreren¹.

De PPNL begrijpt de voorzichtigheid van de sekswerkers zeer goed. De Hoge Raad stelde bij een uitspraak op 8 maart 2018 tegen de registratie van sekswerkers door een Nederlandse gemeente dat het registreren van het beroep van sekswerker de registratie betreft van een bijzonder persoonsgegeven². Dit is verboden in de AVG. Terecht maken sekswerkers zich grote zorgen over het vastleggen van hun persoonsgegevens in een database.

Zij zijn immers al geregistreerd als zzp-er bij de Kamer van Koophandel, een extra registratie is ons inziens dan ook overbodig.

Bij de voorgestelde vergunningsplicht is sprake van een gesprek met een ambtenaar van de gemeente die moet beoordelen op criteria van zelfredzaamheid. De wet stelt dat deze criteria op een later moment door de minister worden vastgesteld. Door deze criteria vooraf niet in het wetsvoorstel te definiëren worden sekswerkers ons inziens blootgesteld aan willekeur van bewindspersonen en hun ambtelijk apparaat. Democratische en/of juridische toetsing van deze criteria ontbreekt.

Waar de overheid in de memorie van toelichting van het wetsvoorstel schrijft over 'een zorgtaak' naar kwetsbare mensen, laat de uitwerking van het wetsvoorstel vervolgens zien dat deze benoemde zorgtaak ingevuld wordt door middel van de betutteling van volwassen ZZP'ers door burgemeester en ambtenaren die verplichte vergunningen af moeten geven. Hierbij wordt als dwangmiddel een

¹ Deutsche Aidshilfe. (2019). Das Prostituiertenschutzgesetz schützt nicht. Geraadpleegd op 14 november 2019, van <https://www.aidshilfe.de/meldung/prostituiertenschutzgesetz-schuetzt>.

² Sekswork Expertise (2019). Den Haag – Rechtbank – Beroep besluit AP weigering ontheffing – 8 maart 2018. Geraadpleegd op 14 december 2019, van <https://seksworkexpertise.nl/den-haag-rechtbank-beroep-besluit-ap-weigering-ontheffing-8-maart-2018/>.

disproportioneel sanctieregime ingesteld voor diegenen die zich hier niet aan kunnen of willen conformeren. Bestuurlijke en strafrechtelijke dwang wordt ingezet om vormen van commerciële seksuele dienstverlening met wederzijdse instemming tussen volwassenen te criminaliseren.

Bij het aannemen van dit stigmatiserende wetsvoorstel zal de maatschappelijke positie van sekswerkers verder verslechteren. Het toch al lage vertrouwen van sekswerkers in de overheid en politie zal verder afnemen, bij misstanden zal het contact met justitie nog vaker vermeden worden. De overheid brengt hier daadwerkelijk mensenlevens in gevaar.

Door serieus te luisteren naar sekswerkers en op basis van gelijkwaardigheid met hen het gesprek aan te gaan zou de overheid tot betere wetgeving kunnen komen.

Zo wordt het mogelijk om in overleg met sekswerkers en hun belangenorganisaties te komen tot een duurzaam prostitutiebeleid. Een goed voorbeeld hiervan is Nieuw-Zeeland, waar sekswerkers dezelfde rechten hebben als ieder ander in de beroepsbevolking.

Het versterken van de rechten van sekswerkers zorgt ervoor dat het eenvoudiger wordt bij misstanden wél de politie in te schakelen en zal uitbuiting op de werkplek helpen tegengaan. Zo dragen we wel bij aan de verbetering van de positie van sekswerkers, een door het ministerie van Justitie en Veiligheid genoemd uitgangspunt bij dit wetsvoorstel.

Ook lijkt het ons verstandig dat het ministerie meer energie stopt in het faciliteren van peer-to-peer support voor sekswerkers, in diverse onderzoeken uitgevoerd door de NSWP is gebleken dat dit het meest effectief is in het bestrijden en voorkomen van misstanden in deze sector.

Wij willen ook onder uw aandacht brengen dat sekswerk volgens ons gewoon werk is. Het recht op vrije keuze van arbeid is een mensenrecht en als zodanig vastgelegd in de Nederlandse Grondwet, de Europese Grondwet, en de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de Verenigde Naties. De WRS beperkt het recht op vrije keuze van arbeid en is daarmee volgens ons strijdig met de Grondwet. Dat is een land als Nederland niet waardig!

Tevens bevreemdt ons de arbitraire leeftijdsgrens van 21 jaar. De Nederlandse wet acht iedereen vanaf 18 jaar handelingsbekwaam. Waarom meent de Nederlandse regering dan dat het nodig is een uitzondering te maken voor sekswerk? Zeker waar ze wel mensen rekruteert voor haar leger vanaf 17 jaar.

Sekswerkers in de leeftijd van 18 tot 21 zullen indien de WRS in de huidige vorm wordt aangenomen, in de illegaliteit verdwijnen met alle gevolgen van dien.

Door het criminaliseren van 'derden', denk aan een, kamerverhuurder, chauffeur, beveiliging, planner, zal het voor sekswerkers onmogelijk worden gemaakt hun beroep op een veilige en professionele manier uit te oefenen.

Deze maatregel zal ervoor zorgen dat de sekswerkers zich genoodzaakt voelen samen te werken met louche partijen, wat de uitgangspunten van de WRS ondermijnt.

Concluderend moeten we stellen dat er geen andere optie is dan de wet in zijn geheel af te wijzen. De vooroordelen over het beroep sekswerker hebben spelen een hoofdrol in deze wet en dat is onacceptabel. Deze wet zal zorgen voor een verdere criminalisering van sekswerkers en zal daarmee problemen van mensenhandel en geweld enkel versterken. Het is tijd dat de overheid zich als een democratie gaat gedragen en in gesprek gaat met sekswerkers om zo tot een breed gedragen beleid te komen.

Hoogachtend,

Namens de Piratenpartij Nederland,

Sjoerd de Boer

Voorzitter Piratenpartij Nederland

David van Deijk

Vicevoorzitter Piratenpartij Nederland